

DONBASKÁ POVSTALECKÁ
LEVICE VLASTNÍMI SLOVY

DONBASKÁ POVSTALECKÁ LEVICE

VLASTNÍMI SLOVY

Předmluva Levé perspektivy

Vážená čtenářko, vážený čtenáři,

tato brožura si klade za cíl přiblížit čtenáři autentické názory nejpokrokovějších sil přímo mezi významnými představiteli a veliteli donbaských povstaleckých milicí. Zatímco nenávidí k oligarchům a korupčníkům, odpor k nacionalistické, rusofobní a antikomunistické politice Kyjeva a snaha po získání demokratických práv místní autonomie se v živelné podobě vine jako červená niť celým povstaleckým hnutím a aktivitami pracujících Donbasu, pouze část hnutí zastává v tomto směru avantgardní úlohu a usiluje o transformaci těchto spontánních, „pocitových“ motivů do uvědomělého boje za socialismus.

Na celém území Novoruska vstoupila do milic řada členů Komunistické strany a radikálních levičáků. Následně vznikly přímo bojové útvary motivované radikálně levicovou ideologií. V Doněcké oblasti šlo například o Hornickou divizi, složenou v drtivé většině z místních proletářů z uhelných dolů, nebo o jednotku rusko-ukrajinského komunistického hnutí Sut' Vremeni bojující pod vedením velitele Volhy nejprve v rámci brigády Vostok a od 7. června 2015 v rámci nezávislého praporu „Khan“. V Luganské oblasti šlo například o některé jednotky milic Armády Jihovýchodu, národně bolševický prapor Zarja nebo „rudé kozáky“ z města Stachanov pod vedením nedávno zavražděného velitele Pavla Dremova. Největší proslulosti se ale dostalo brigádě Přízrak velitele Alexeje Mozgového a její komunistické dobrovolnické Jednotce 404.

Život **Alexeje Borisoviče Mozgového** (1975-2015) krásně ilustruje třídní dynamiku ukrajinského konfliktu na povstalecké straně: po předcích kozák z Luganské oblasti, který se živil jako sborista a kuchař, nebyl Mozgovoj ani komunistou, ani marxistou a do konfliktu vstoupil jako přesvědčený

konzervativní monarchista „za Rusko“. Jeho nekompromisní zášť k oligarchům, rostoucím sociálním nespravedlnostem pomajdanovské Ukrajiny a sociální cítění s obyčejnými pracujícími ale zákonitě vedly jeho kroky směrem doleva a brzy se ocitl ve společnosti uvědomělých socialistů. Ti se stali jeho přirozenými politickými spojenci a získali si důvěru být i jeho nejbližšími spolupracovníky ve vedení brigády Přízrak. Krátce před svojí tragickou smrtí organizoval Mozgovej v Alčevsku mezinárodní antifašistické fórum za účasti antikapitalistů z celého světa (např. řecké Antarsye a italské hudební kapely Banda Bassotti) a opakovaně se při tom střetával s místními byrokraty napojenými na ruské i ukrajinské oligarchy, kterým bylo jeho nezávislé, stále radikálnější levicové smýšlení velmi proti srsti. Brožura obsahuje krátký článek Mozgového **Proti oligarchům a falešným politikům** ze září 2014, jeho **projev na výročí ruské Říjnové revoluce (7. listopadu 2014) u Leninova památníku v Alčevsku** a jeden z posledních rozhovorů Alexeje Mozgového, natočený 9. května 2015 Katerinou Ruskevičovou pro Liva.com s názvem **Oligarchové jsou stále našimi hlavními nepřáteli**.

Vedle těchto textů přinášíme dále rozhovor Grega Butterfielda z amerického týdeníku Workers World, tiskového orgánu komunistické Workers World Party, s Alexejem Markovem, politickým komisařem komunistické jednotky 404 brigády Přízrak a zástupcem velitele brigády pro logistiku. Rozhovor nese název **Velitel donbaské milice popisuje náš pokus vytvořit spravedlivější společnost** a byl publikován 1. června 2015. Následuje text **Ideologické principy brigády Přízrak** vypracovaný Politickou komisí brigády pod vedením Markova. V tomto textu čtenáři naleznou hlavní ideové a charakterové zásady bojovníků brigády Přízrak v přehledné, agitační podobě.

Abychom dali prostor alespoň jedné levicové bojové jednotce z Doněcké lidové republiky, přinášíme rozhovor novinářky Susann Witt-Stahlové s velitelem již zmíněné Hornické divize Pavlem Šakunem, který vyšel 18. listopadu 2014 v německém levicovém periodiku Junge Welt. Rozhovor nese název **Horníci Donbasu bojují za dobré vztahy s Ruskem a proti vládě oligarchie**.

Všechny texty jsou zveřejněny v českém jazyce poprvé.

Přejeme našim čtenářkám a čtenářům příjemné čtení. Ať žije socialistický Donbas!

Nikola Čech, Levá perspektiva, duben 2016

Alexej Mozgovoj, 4. září 2014: Proti oligarchům a falešným politikům

Za lid, za Novorusko! Pryč s oligarchy! Moc skutečným obyčejným lidem! Jde o naši první šanci za mnoho desetiletí vybudovat spravedlivou a humánní společnost.

S respektem ke Strelkovovi, který byl zrazen [jako my všichni]

Je mnoho lidí, kterým se nelíbí, co jsme začali, a nechtějí to nechat dojít k logickým závěrům! Přemýšlí jen o penězích, funkcích a úřadech! Ale proč lidé Jihovýchodu povstali? Mohou jen tak ztratit bezpočet životů, ztratit své živobytí a svoji víru v budoucnost? Pokud bojujeme v zájmu lidu, neměli by sami lidé rozhodnout o výsledku tohoto boje? Podívejme se na to....

Kdo se z tzv. členů vlád DLR a LLR obtěžoval zeptat se na názor členů milic, kteří ztratili své druhy v boji; na názor příbuzných, kteří přišli o otce, syny a dcery v tomto boji za právo žít svobodně a vybrat si svoji vlastní cestu? Mám za to, že nikdo. Všechno se to zdá být fraškou; představením, v němž byl lid Novoruska odsouzen k roli komparzistů.

Odehrálo se už několik dějství této zrady Novoruska (včetně [vynucené] „rezignace“ Igora Ivanoviče Strelkova). Podle mého názoru jsme dnes svědky dalšího pokusu zastavit pomocí vyjednávání odpor a zabránit tak zničení oligarchické moci na Ukrajině. Jde o akci páté kolony... Přechod moci od oligarchie k lidu je právě to, co pro tzv. mezinárodní komunitu představuje noční můru. Každému musí být už dávno jasné, že světu vládnou taková, jako je Porošenko, Čubajsovové a Rockefellerové. Pro ty se odstavení od moci rovná smrti.

Čeho jsme nyní svědky? DOHODY! A s kým? U vyjednávacího stolu sedí ctihodný Kučma! Během jeho vlády se velkým bossům pouze zvětšila chuť a brali si víc než dřív. Korupce dosáhla nepředstavitelné výše. Kučma by měl jít před soud a ne k vyjednávacímu stolu! Co se stane se zvláštním postavením Novoruska, když tu zůstanou ti samí nájemní vrazi? Jaké záruky lze vyjednat s těmi, kteří vymazali slovo PRAVDA ze svého slovníku?

Dnešní situaci může vyřešit pouze kapitulace Kyjeva. Pouze oddělení podnikatelských zájmů od vlády nabízí šanci na vytvoření státu s lidskou tváří. A pouze odsouzení těch, kteří byli u moci, oné světové „elity“ umožní lidem získat zpět svoji důstojnost. Jinak bylo všechno k ničemu – všechna

ta hesla i všechny ty oběti.

Chceme zůstat loutkami v rukou intelektuálů v houpacím křesle? Takové vyhlídky se mi nelíbí! Nechopili jsme zbraní, abychom zůstali v půli cesty. Vždycky existoval a bude existovat strach. Právě teď se mnozí obávají přicházející zimy. Ale to je strach zvířat. Mnohem více se obávám toho zůstat nevolníkem, zvířetem v rukou nablýskaného feudálního panstva.

Budu pokračovat do samého konce, dokud nedosáhneme vytýčeného cíle! Až do úplného a bezpodmínečného vítězství svobodného a hrdého ruského, slovanského světa!

Projev Alexeje Mozgového 7. listopadu 2014 u Leninova pomníku v Alčevsku

Dobrý den,

Neslyším vás (usmívá se), dobrý den!

Dnes oslavujeme, že? (usmívá se)

Nebojte se nahlas křičet, když slavíme radostné události

Naši nepřátelé a protivníci se nebojí na nás křičet. Proč bychom tedy měli mlčet, když oslavujeme? Co bych vám chtěl v tento den říct...

Každý z vás ví, že můj postoj k období roku 1917 byl nejednoznačný. Na jedné straně tu byla socialistická revoluce, ale na druhé straně ji doprovázelo ničení – a já vždy stojím za tvořením. Když ale vidím, jak jsou v jiných městech ničeny Leninovy pomníky, pak v každém případě musím stát na straně socialistů a komunistů. Na Ukrajině vidíme, jak se rozmáhá fašismus. To je nepřipustné pro celý svět. Všichni se musíme sjednotit, abychom porazili fašismus.

Nebudu mluvit dlouho, ale chci vzkázat ještě jednu věc: Brigáda Přízrak stojí za zájmy lidu a bude za nimi stát i nadále. Vybudujeme Novorusko – lidové a socialistické. Brigáda Přízrak bude vždycky s lidmi.

**Oligarchové jsou stále našimi hlavními nepřáteli,
rozhovor Kateriny Ruskevičové (LIVA.com, zveřejněný
30. května 2015) s Alexejem Mozgovojem, 9. května 2015**

LIVA: *Alexeji, pomáhal jsi organizovat mezinárodní antifašistické fórum, které navštívili aktivisté komunistických, odborových a studentských organizací, více než sto lidí z 10 zemí. Každý ví, že úřady v Lugansku, které zpočátku s pomocí při organizování fóra souhlasily, nakonec pomoc odmítly. Když se ale organizátoři obrátili na tebe, okamžitě si souhlasil s konáním fóra zde v Alčevsku. V čem je taková akce důležitá? Nejde o obvyklou událost, což platí nejen pro válkou zmítaný Donbas. Lze říci, že v bývalém Sovětském svazu se nic podobného zatím nekonalo.*

Alexej Mozgovoj: Myslím si, že musíme využít této příležitosti a mluvit o tom, co se děje v našem regionu a získat podporu od podobně smýšlejících lidí. Je nám jasné, že média – a zdaleka nejen ukrajinská – všechno překrucují. Víme, že ukrajinské kanály nikdy neříkají pravdu o tom, co se na Donbase děje. A v Evropě to, myslím, bude podobné. Tento mítink, tento kongres umožnil, aby se lidé, kteří se sem vypravili – zdůrazňuji, vypravili o své vlastní vůli, protože my jsme je předtím neznali a nepozvali jsme je sem – sami na vlastní oči přesvědčili, jak zde žijeme, co děláme, co se ve skutečnosti odehrává jak v Alčevsku tak v celém Donbase. A to platí i o novinářích.

Ano, byl na nás vyvíjen tlak. Ale mítink se navzdory tomu konal. Chci, aby naši hosté měli možnost mluvit s místními lidmi, viděli, jak žijeme, jaké jsou naše problémy a co děláme. Tak se můžeme učit jeden od druhého a to je důvod, proč jsem podpořil tuto akci. Jsme tu všichni svobodní a žijeme na svobodném území. Nikdo tu neničí Leninovy pomníky a nikdo tu nezakazuje rudé prapory ani kladivo se srpem. Sdílíme naše zkušenosti, učíme se mnoho nových věcí. Právě jsme mluvili o občanské válce v Řecku a o tom, co se skutečně dělo.

LIVA: *V květnu loňského roku jsi prohlásil, že oligarchové představují hlavního nepřítele lidí v Donbase i na Ukrajině. Změnilo se od té doby něco, nebo stále zastáváš tento názor?*

Alexej Mozgovoj: Nic se nezměnilo. Oligarchové stále zůstávají našim hlavním nepřítelem. Nejen našim, ale i obyvatel Kyjeva a Dněpropetrovska. Celou dobu se chci těch lidí zeptat: proč bojujete proti Donbasu a ne proti

těmto oligarchům?

Ale je tu ještě jiný nepřítel: my sami. Já bych řekl, zábrany v našem vědomí. Nemůžete lhát sami sobě a doufat, že se věci samy nějak vyřeší a všechno bude v pořádku. Na takové nalhávání si prostě nemáme čas. Musíme přijmout odpovědnost a konat.

LIVA: *Pověz nám o vašich sociálních projektech. Viděli jsme, jak pomáháte místním lidem: zřídili jste síť pro rozdávání potravin zdarma, opravili jste školky a školy, vyplácí se, aspoň částečně, i mzda učitelům. Nyní vznikají hřiště...*

Alexej Mozgovoj: Děláme to, co by měla dělat vláda založená na lidové moci, vláda, která se neschovává před svým lidem, nelže mu, nebo na něj nekašle. Pomáháme chudým a potřebným a snažíme se pomoci každému, kdo pomoc potřebuje kvůli válce.

Asistence pro mateřské a základní školy je ale v každém případě našim hlavním úkolem. Školy musí fungovat a ani válka nesmí zabránit dětem, aby se učily. Jednoduše pomáháme zajistit fungování škol, aby děti mohly chodit do svých tříd a učitelé vyučovat tak jako normálně. Bez toho prostě nemáme budoucnost.

A pokud jde o hřiště pro děti... Stavíme je, abychom v budoucnu nekopali zákopy. Jsem přesvědčen, že se musíme více věnovat vzdělávání mladých lidí, abychom si pojistili, že je nevychová televize pro Pravý sektor, ale že je vychovává pro sebe. Myslíme si, že pro mládež potřebujeme zakládat kluby a už jsme zorganizovali fotbalový klub „SKA-Přízrak“. Děti zde hrají fotbal a povídají si s členy milicí. Takovým dětem se jinde často nikdo nevěnuje a na Ukrajině pak můžeme vidět, kam to vede.

LIVA: *Jak zajišťujete, aby se tato sociální politika realizovala i v podmínkách války?*

Alexej Mozgovoj: Není to jednoduché. Snažíme se zorganizovat systém existenčního zemědělství, náš „kolchoz“, který by svými výrobky zásoboval Alčevsk, abychom nebyli závislí na nikom jiném. Naše situace se tak začala zlepšovat. Čtyři sociální kantýny dnes vydávají jídlo 7000 potřebných lidí ve městě – viděla jsi a mluvila si s lidmi, kteří tam jedli. Ale jsme pořád na začátku.

LIVA: *Antifašistické fórum se časově konalo v době oslav výročí Dne vítězství nad nacismem. Co znamená antifašismus pro tebe?*

Alexej Mozgovoj: Je to boj proti zotročení našich lidí. Každý dnes znovu vidí, jak rychle může dojít k dohodě mezi nacisty a oligarchy a jedno, zda jde o německého oligarchu Kruppa nebo našeho oligarchu Kolomojského. Zřídili oligarchii v naší zemi a nevyhnutelně pak následoval fašismus. To schéma se s časem nemění. Den vítězství je proto nutný nejen kvůli přehlídkám, ale kvůli tomu, abychom na to nikdy nezapomněli. Mnoho lidí si myslelo, že toto zlo už se nikdy znovu neobjeví, protože od války uplynulo už mnoho let. Ale bohužel, vrátilo se zpět.

LIVA: *A co říkáš na koncert Banda Bassotti? Líbil se ti?*

Alexej Mozgovoj: Slyšel jsem písničky, které jsem znal z dob Sovětského svazu. Slyšel jsem písně italských partyzánů. Asi jsi viděla kolik obyvatel Alčevsku na koncert přišlo a jak byli nadšeni. Pro město to byl skutečný svátek.

Rozhovor Grega Butterfielda s Alexejem Markovem, politickým komisařem dobrovolnické komunistické Jednotky 404 brigády Přízrak, Workers World, 1. června 2015

Workers World: *Prosím, řekni nám něco o svém dřívějším životě*

Alexej Markov: Narodil jsem se a vyrůstal ve městě Omsk na západní Sibíři. V patnácti letech jsem se přestěhoval do Novosibirsku na fyzicko-matematickou internátní školu. Od roku 1990 do roku 1995 jsem studoval na Novosibirské státní univerzitě na fakultě fyziky se specializací na elementární částice. Až donedávna jsem jako programátor a systémový správce řídil oddělení IT. Obecně jsem měl docela obyčejný život.

Workers World: *Jaké pro tebe jako mladého člověka bylo zažívat zhroutilí Sovětského svazu?*

Alexej Markov: Velmi bolestné. Od dětství jsem byl neochvějný komunist, a tak jsem jasně viděl, jak je moje vlast ničena v zájmu osobního obohacení několika bezohledných politiků a úředníků. Několik let jsem si myslel, že se celá země skutečně zbláznila. Lidé s radostí ve spěchu ničili všechno, co předchozí generace vybudovaly. Když jsem říkal, že tím sami

sobě škodí, jenom se mi směli. Pak se ale už smát přestali...

Každopádně si stále myslím, že zničení Sovětského svazu představovalo obrovskou ztrátu pro celé lidstvo a velký krok zpátky v jeho vývoji.

Workers World: *Kdy jsi přišel na Donbas a jak ses tady zapojil do antifašistického boje?*

Alexej Markov: Od začátku jsem pozorně sledoval vývoj na jihovýchodní Ukrajině. Bylo jasné, že nacionalistická junta, která provedla převrat v Kyjevě, vsadí na rusofobii a antikomunismus. 10. května 2014 jsem začal sbírkou humanitární a vojenské pomoci pro milice v Novorusku. V září jsem osobně navštívil řadu měst na Jihovýchodě a mluvil jsem se známými veliteli, a pak jsem se s Arkadičem definitivně rozhodl založit komunistickou skupinu. 4. listopadu naše osmnáctičlenná skupina opustila Moskvu. Od toho okamžiku stoupl náš počet na zhruba 120 bojovníků.

Workers World: *Jaké povinnosti máš jako politický komisař jednotky?*

Alexej Markov: Jako politický komisař jsem zodpovědný za práci s mužstvem, za rozhovory s dobrovolníky a za výkon funkce zástupce velitele. Rovněž jsem zodpovědný za vztahy s veřejností a kontakt s jinými komunistickými organizacemi.

Workers World: *Kdo jsou komunističtí dobrovolníci? Jsou v jednotce komunističtí dobrovolníci mimo Donbas, Ukrajinu a Rusko?*

Alexej Markov: Od samého začátku zahrnovala naše skupina všechny druhy lidí, dokonce i monarchisty. V listopadu a prosinci bojovali v naší jednotce čtyři dobrovolníci ze Španělska. Další dva Španělé, doktor a překladatel s námi pracovali od března do května tohoto roku. V dubnu a květnu jsme v jednotce měli také dva italské dobrovolníky a další Ital stále pracuje v informačním oddělení brigády [Přízrak].

Workers World: *Řekni nám něco o roli komunistických dobrovolníků v osvobození oblasti Debalčeva během poslední ukrajinské vojenské ofenzívy.*

Alexej Markov: Vojáci komunistické dobrovolnické jednotky vytvořili předvoj kombinované brigádní jednotky při ofenzívě na Debalčevo a náš velitel Arkadič byl jmenován velitelem všech sil brigády účastnících se této operace. Dokonce i jednotky z jiných brigád se fakticky dobrovolně podvolily Arkadičově velení, protože v něm viděly nejzkušenějšího a nejkompetentnějšího velitele.

Workers World: *Jakým obtížím dnes čelí brigáda Přízrak a komunisté v Lugansku?*

Alexej Markov: Hlavním problémem je, že tu nemáme vlivnou komunistickou politickou organizaci a také naše nejednotnost. Dalším velkým problémem je, že místní autority v Lugansku chtějí zabránit růstu vlivu komunistů v zemi. Zatímco komunisté a síly brigády Přízrak bojovali na frontě, úředníci v Lugansku si rozdělávali úřady a rozhodovali, jak má celá republika žít.

Workers World: *Nedávno si se zúčastnil Mezinárodního fóra solidarity „Antifašismus, internacionalismus, solidarita“ v Alčevsku. Místních oslav 70. výročí Dne vítězství se zúčastnili také hosté ze zahraničí. Jak bys popsali vliv této mezinárodní solidarity na tvoji jednotku a na dělníky v regionu?*

Alexej Markov: Jsem přesvědčen, že pro místní obyvatele bylo Mezinárodní fórum solidarity událostí velkého významu. Viděli na vlastní oči, že v boji proti fašismu nejsou osamoceni. Návštěvníci z Evropy a Latinské Ameriky měli možnost vidět, co je Novorusko. Myslím si, že takové události je třeba konat častěji, protože obnovující se fašismus na Ukrajině můžeme zastavit pouze spojeným úsilím všech národů.

Workers World: Vládní představitelé ve Washingtonu utrácí za zbraně a finanční pomoc Kyjevu miliardy dolarů. V tu samou dobu dochází k růstu úsporných opatření namířených na obyčejné lidi ve Spojených státech. Roste dětská chudoba, nízké mzdy a policejní násilí vůči černochům a Hispáncům. Co bys chtěl, aby dělníci ve Spojených státech věděli o vašem boji a snahách obyvatel Donbasu? Máme nějaké společné cíle?

Alexej Markov: Všichni dělníci mají za kapitalismu společného nepřítele: ekonomický systém, který z nich dělá pouhý stroj na výrobu zisku. Žádný normální člověk nechce zabít druhého jen kvůli tomu, že mluví jiným jazykem. Válka je ale pro kapitalismus velmi výhodná jako prostředek obohacování a způsob, jak se udržet u moci.

Nepochybují, že běžní pracující lidé ve Spojených státech mají mnoho společného s dělníky Novoruska a naše snaha vytvořit novou, spravedlivější společnost jim může posloužit jako příklad a inspirace. Tady spolu nebojují Rusové a Ukrajinci, ale válčí tu obyčejní lidé proti oligarchické juntě.

Workers World: Jak vám mohou komunisté a antifašisté na Západě pomoci?

Alexej Markov: V prvé řadě tím, že budou rozšiřovat pravdivé informace

o tom, co se v Novorusku děje, a budou vytvářet tlak na svoje vlády. Bez podpory západní Evropy a Spojených států by kyjevská junta dlouho nevydržela. Bojovníci milic také potřebují vojenské vybavení a zásoby léků. Válka je velmi drahá a lidé, kteří opustili rodinu a práci, nemohou dlouho vzorovat bez pomoci zvenčí. A samozřejmě s morální podporou všech čestných lidí světa sem můžete poslat vojáky, kteří vědí, že bojují za spravedlivou věc.

Ideologické principy brigády Přízrak

Během roku své existence si brigáda Přízrak vytvořila a vyvinula tyto zásady:

1) Kolektivismus a solidarita. Kolektivní zájmy mají přednost před zájmy jednotlivců. Děláme společná rozhodnutí.

2) Neboj se o svou kůži, boj se o svoji čest. Prvořadě jsou naše morální principy. Strach o osobní bezpečí a materiální hojnost nepatří k vlastnostem, které by mohly přispět k vytvoření spravedlivé společnosti.

3) Přátelství mezi národy. Nemáme žádné národnostní předsudky ani preference. Uznáváme a chceme posilovat bratrskou solidaritu se všemi národy světa. Proto jsou také našimi nepřáteli ti, kdo rozpoutali válku, utlačují pracující a přispívají k nepřátelství mezi národy. Věříme, že kultura každého národa je důležitá a výjimečná. Odmítáme liberální verzi multikulturalismu a jsme pro zachování a rozvíjení tradic a zvláštností různých národností. Hlavní je, že tyto zvláštní rysy a tradice nesmí provokovat nové konflikty. Pouze přátelství mezi národy může zastavit etnickou nevraživost a zničit původce i sponzory tohoto nehumánního směřování v celém světě. Považujeme se za následovníky mezinárodních brigád, které bránily hodnoty lidových revolucí ve Španělsku v letech 1936-39 a v Afghánistánu v letech 1979-89.

4) Lidé, kteří se stali bojovníky brigády, zastupují dělnickou třídu a nikoliv kapitál, brání svoji vlast a vědomě obhajují vytvoření společnosti založené na principu spravedlnosti.

5) Demokracie. Demokracie byla důvodem vzpoury Donbasu na jaře

2014. Jsme proti uchopení moci oligarchickými klany. Oligarchické klany nesou vinu za rozpoutání současné války na Donbase. Maximum moci musí patřit lidu. Když bojujeme, pokládáme zároveň základy nové společnosti, ať už v samotné brigádě nebo na osvobozených územích. Podporujeme úzký kontakt mezi vojenskými silami a civilisty. Díky brigádě Přízrak se v Novorusku objevily první sociální jídelny. Součástí aktivit naší brigády je organizování humanitární pomoci obyvatelstvu a pořádání různých společenských událostí.

6) Lidová milice. Nesnažíme se vytvořit pravidelnou armádu podle vzoru jiných států (pravidelné státní armády se bez ohledu na svůj oficiální název řídí rozkazy vlád a nikoliv lidu). Naším cílem je vytvořit nový typ ozbrojených sil, který zohledňuje zvláštní charakter Donbasu. Milice, čili ozbrojený lid, se vždy může postavit diktatuře státu nebo korporací. Neozbrojený lid je proti vládám a velkým korporacím, které se chrání vlastními ozbrojenými skupinami, bezmocný. Dějiny nám ukazují, že s lidem se většinou zachází jako s dobyt看kem. Proto potřebujeme milici nejen v čase války ale i v době míru.

7) Princip dobrovolné služby. Neprovádíme nucenou mobilizaci. Ti, kdo k nám přijdou, cítí zodpovědnost za své blízké a přátele, milují svoji vlast a sdílí naše myšlenky. Netrpíme mezi sebou lidi, kteří si přišli „vydělat peníze“, nebo musí sloužit, aby nemuseli jít do vězení.

8) Vítězství ve Velké vlastenecké válce je základem antifašistického hnutí. Nepřipustíme žádnou revizi výsledků Velké vlastenecké války ve prospěch nacistického Německa a jeho spojenců. Odsuzujeme všechny, kteří se o takovou revizi snaží, zejména pak západní, ukrajinské a ruské neoliberály a neonacisty.

9) Pozornost k vzdělání mladých. V zemích vytvořených na území bývalého Sovětského svazu se na mládež úplně zapomnělo. Tyto státy nedávají mládeži žádnou ideovou výchovu, žádné sociální myšlenky. Vztah těchto států k mládeži je vztahem opilého otčima k slabounkému dítěti. Ti, kdo se narodili a vyrostli v nezávislé Ukrajině, to znají na vlastní kůži. My ale víme, že mládež je budoucnost, a proto rozumíme potřebě její kulturní, fyzické i intelektuální výchovy a přebíráme za ni zodpovědnost.

10) Disciplína. Ve válce je disciplína jedním ze základních faktorů úspěšných vojenských operací a bez disciplíny nelze vojensky zvítězit.

11) Svoboda přesvědčení. Každý voják brigády tvoří pevnou součást týmu

a hrdě a čestně sebou nese bojovou zástavu lidové brigády. Názory, náboženské vyznání a politické přesvědčení jsou soukromou věcí každého vojáka. Všichni nicméně musí souhlasit se základními zásadami lidové ideologie, kterými jsou antifašismus, anti-oligarchismus a demokracie. Jakákoliv nenávislná ideologie (radikální pravice, neonacismus, neofašismus, rasismus) je vojákům brigády cizí a nepřátelská.

12) Ruský svět. Patříme mezi obyvatele širšího Ruského světa, který spojuje různé kultury, národnosti a jazyková společenství, ale sdílí společnou mentalitu nepřátelství k fašismu, nacismu a rasismu a disponuje vlastními domácími psychologickými charakteristikami, které nám vždy pomáhaly v nejtěžších časech ubránit svoji vlast a zničit nepřítele. Ruský svět je celosvětově uplatnitelným duchovním přístupem a Novorusko leží na jeho přední linii.

13) Naše principy mají všeobecnou planost. Pokud nedojde ke změnám na Ukrajině a v Rusku, nemůže odděleně dojít ani k osvobození Donbasu. Vedeme osvobozenecský boj, jehož význam se netýká pouze Ruského, ale celého světa.

Rozhovor Susann Witt-Stahlové s Pavlem Šakunem, Junge Welt, 18. listopadu 2014

SWS: *Proč si vytvořil Hornickou divizi?*

PŠ: Můj otec sloužil v rudé armádě. Můj strýc bojoval v dělostřelecké hornické divizi (vytvořena v roce 1941) a zemřel 8. září 1943 v den, kdy bylo Stalino, jak se tehdy Doněck nezýval, osvobozeno od fašismu. Tato divize měla pověst neuvěřitelné houževnatosti. Nepřítel se řídil jedním pravidlem: nikdy se nesnaž zajmout horníka. Budou se bránit do samého konce.

SWS: *To znamená, že když byli zraněni, byli pak zabiti?*

PŠ: Ano

SWS: *Jak si zorganizoval Hornickou divizi a kdo vyškolil její bojovníky?*

PŠ: Po mírové demonstraci 18. června 2014 vstoupilo prvních 200 horníků. Byli cvičeni bývalými důstojníky rudé armády, kteří jsou dnes občany Doněcka, Šachtorsku a dalších blízkých měst.

SWS: *Co přimělo horníky k dobrovolnému vstupu do milice?*

PŠ: Starost o dobré sousedské vztahy s Ruskem, o hospodářskou situaci a také odpor k fašismu a k vládě oligarchie. Lidé odmítají propast mezi chudými a bohatými a chtějí vybudovat socialistickou společnost. To neplatí pouze o Hornické divizi ale o celé armádě Novoruska.

SWS: *Odkud přišly zbraně a vybavení?*

PŠ: Když musela ukrajinská armáda opustit oblast, někteří vojáci přešli na naši stranu a jiní bez boje opustili své vojenské základny. Naše milice byly navíc schopné získat mnoho zbraní během bitev.

SWS: *Jak se divize financuje?*

PŠ: Díky darům od obyvatel Doněcku.

SWS: *Dostávají vojáci plat?*

PŠ: Ne, pouze je živíme. Někdy dostávají cigarety a jiné věci od místních společností.

SWS: *Kde divize bojuje?*

PŠ: V oblastech na jih a západ od Doněcku a také na letišti.

SWS: *Jak jsou bojovníci staří?*

PŠ: Nedávno k nám přišla babička se svým sedmnáctiletým vnukem, který chtěl narukovat, ale my jsme ho bojovat na frontu neposlali. Muži mají většinou mezi 40 a 60 lety a mnoho z nich jsou zkušení bývalí vojáci rudé armády.

SWS: *Máte ve své divizi také mezinárodní bojovníky?*

PŠ: Ano, před pár dny jsem si všiml, že můj řidič je Paštún původem z Afghánistánu.

SWS: *Bojují s vámi i Rusové?*

PŠ: My jsme všichni Rusové (směje se). Ano, například nedávno mi volal muž ze St. Peterburku, že by rád vstoupil do mojí divize.

SWS: *Kolik bojovníků zatím zemřelo?*

PŠ: To ti říct nemohu, to je tajemství.

SWS: *Jaké zkušenosti si udělal v boji s fašistickými prapory a zahraničními vojáky a jaké jsou odlišnosti mezi nimi a mezi regulérní ukrajinskou armádou?*

PŠ: Na ukrajinské straně bojuje mnoho zahraničních vojáků. Naši vojenští experti říkají, že Poláci jsou z nich nejlepší. V pravidelné armádě je mnoho mladých mužů. Členové dobrovolnických praporů mohou být zkušenější, ale nakonec v tom nebude žádný velký rozdíl. Když jsem navštívil v nemocnici svého kamaráda, který s námi bojuje a který už zabil několik nepřátel, řekl mi: „Chci víc krve, potřebuje cítit krev“.

Nakonec v tomhle nezáleží, jestli jste z Azova, jestli jste žoldák nebo [odvedený] voják, jestli jste pro Ukrajinu nebo Doněckou lidovou republiku. Kdo ucítil krev, chce jí znovu a znovu. Změní to lidské vědomí. Můj kamarád je vědec, ale jak viděl jednou krev, chce jít znovu zabíjet.

SWS: *Znovu a znovu slyšíme, že milice Doněcké lidové republiky neberou fašisty do zajetí, ale rovnou je popravují.*

PŠ: Azov nebo ukrajinská armáda – my bereme do zajetí všechny, koho můžeme, a pak je vyměňujeme s našimi zajatci. Vyměnili jsme i člověka, který upálil lidi při masakru v Oděse. Ti lidé jsou poštváni propagandou. Umožňujeme jim pochopit, že se tady nejedná o jejich válku. Mnoho matek vojáků také demonstruje [proti válce]. Možná to jednoho dne otevře Ukrajincům oči.

Vydala Levá perspektiva, 2016, Praha
1. vydání v počtu 150 ks, vlastním nákladem